Reacties situatie Nieuwsuur

- **Andre 20 oktober om 18:30**

Beste Tista en Marion,
Wat zijn jullie in een ongelofelijk vervelende situatie beland. Ik heb jullie uitgebreide weerwoord gelezen en kan niet anders concluderen dat jullie nog steeds dezelfde integere mensen zijn die ik in 2009 en 2010(met dochter ————) heb leren kennen. Ik zou graag van de daken willen schreeuwen dat jullie prachtige mensen zijn met het hart op de juiste plaats. Ik wens jullie veel sterkte. Als ik binnen mijn vermogen iets kan doen wat jullie helpen kan, dan doe ik dat graag. Laat maar weten.Dat moest mij even van het hart. Lieve groet, André

Van: ——— <———————->
Verzonden: donderdag 22 oktober 2026 22:27
Aan: Familie Soria <——————————————>
Onderwerp: Re:

Lieve Tista en Marion en de kids

Ik wil heel graag mij verhaal doen ik vind dit echt heel erg ik heb nu filmpjes gezien en doet mij echt pijn wat ze zeggen over jullie
Ik weet dat ik vroeger dingen heb gezegd die niet hoorde met het weg lopen maar wat er nu word gezegd vind echt kwalijk wat lot bijvoorbeeld zegt dit kan helemaal niet
Ik wil echt heel duiderlijk maken aan iedereen dat dit de grote leugen is die je maar kan bedenken als wij als jongeren daar niet hadden gezeten hadden wij zeker allemaal stuk voor stuk heel anders geleefd als nu
Wil heel graag vertellen en zeggen tegen iedereen dat dit een grote leugen is
Groetjes Yannick

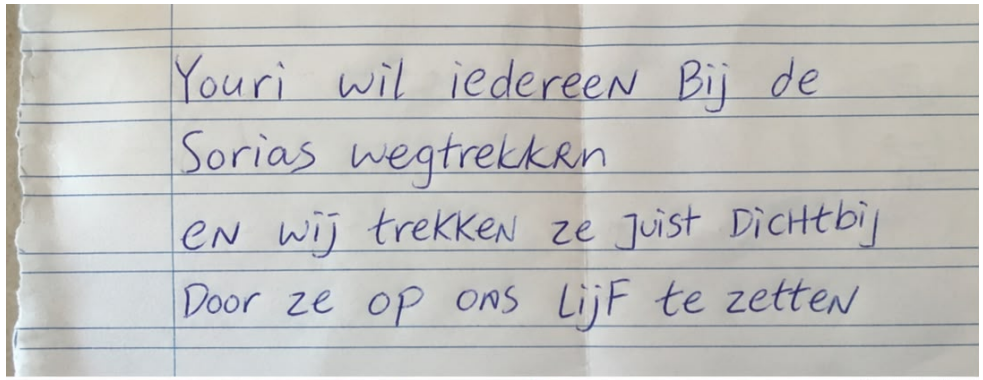

HUIZE SØRIA
HERSTELGERICHTE INTENSIEVE TRAJECTEN VOOR GEZINNEN.

- **Patrick 22 oktober**

Beste Tista en Marion,

Na te veel jaren schrijf ik jullie een bericht. Een te lange tijd stond een diep, knagend schuldgevoel mij in de weg om met jullie contact te onderhouden. Een schuldgevoel omdat ik precies dezelfde dingen was gaan doen na mijn terugkomst in Nederland, nadat jullie mij zo warm en oprecht hebben ontvangen in huize Soria. Niet een schuldgevoel omdat ik bang was voor een oordeel vanuit jullie, nee, dat oordeel kwam vanuit mijzelf.

Nu stap ik over dat gevoel heen, want ik heb de berichten vanuit het nieuws omtrent huize Soria en jullie zorg waargenomen en mijn maag draaide er van om. Wat een ongelofelijk onrecht is jullie aangedaan.

Ik schrijf jullie nu om mijn steun te betuigen en omdat ik jullie, naast al deze onzuivere en bevooroordeelde geluiden, wil zeggen hoe ontzettend waardevol mijn tijd bij jullie was. Er gaat zelden een week voorbij waarbij ik niet denk aan jullie warmte, jullie eerlijkheid, jullie heldere spiegels, het Spaanse zand en de manier waarop jullie dag en nacht klaar stonden op de meeste oprechte manier voor een ieder die bij jullie woonde. Hoe jullie vanuit een fundament van liefde en eerlijkheid al die jongeren een gezin gaven om onderdeel van te zijn zal mij eeuwig bij blijven staan. Het doet mij oprecht pijn om de berichten in het nieuws te lezen en dat jullie genoodzaakt te zijn om te stoppen. Het is niet eerlijk.

Tista en Marion, ik wens jullie enorm veel sterkte in deze heftige periode. Hoewel jullie werk nog jaren lang zijn vruchten zal afwerpen, is het doodzonde dat dit nu vroegtijdig ten einde moet komen.

Een warme en liefdevolle groet,
Patrick

- **Liesbeth 21 oktober**

Beste Marion en Tista,

Wat is er een ellendige situatie ontstaan!
Er moet toch sprake zijn van “hoor en wederhoor”!
Ik heb persoonlijk ervaren, in de week dat ik bij jullie was in Spanje -ongeveer 18 jaar geleden- dat jullie werken vanuit de drive om het goede te doen voor deze kinderen/jongeren. Om hen te helpen hun leven weer op de rit te krijgen en de juiste beslissingen te leren nemen.
Wat me is bijgebleven van jullie is dat jullie “niet loslaten en altijd de jongeren vast blijven houden.”
Ik hoop dat alles eerlijk en zorgvuldig wordt onderzocht en dat er recht wordt gedaan aan de jongeren, hun ouders en aan jullie!
Jullie hebben een goed verhaal!

Liesbeth.

- **Laura 21 oktober**

Lieve Tista en Marion,

Vol woede en ongeloof heb ik naar de uitzending van Nieuwsuur gekeken gisteren. Werkelijk verschrikkelijk en zo onterecht hoe jullie neer worden gezet door de media.
Dat dit zo kan in Nederland is voor mij niet te bevatten!

Ik ben tot op de dag van vandaag enorm dankbaar dat jullie op ons pad zijn gekomen. Ik ken weinig mensen die zo bevlogen en met zoveel hart en ziel hun leven wijden aan jongeren die het moeilijk hebben. Dat jullie in de uitzending zo worden neergezet, raakt me diep en maakt me boos en verdrietig.

Voor onze zoon heeft deze plek een wereld van verschil gemaakt. Wij hebben ontzettend veel steun, betrokkenheid en toewijding van jullie ontvangen en dat laat ik niet zomaar uitwissen door een uitzending die slechts één kant van het verhaal belicht.

Waarom alleen de negatieve verhalen van een handjevol jongeren? Zijn de positieve ervaringen van andere jongeren en ouders niet net zoveel waard? Is er überhaupt gekeken naar de omstandigheden en de verschillende kanten van het verhaal?

Een eenzijdig verhaal presenteren alsof het de hele werkelijkheid is, is journalistiek bijzonder kwalijk. Dat Nieuwsuur hierin meegaat, nog onbegrijpelijker. Waar blijft de hoor en wederhoor? Waar blijft het verhaal van de ouders bij wie hun kind dankzij deze begeleiding juist weer toekomstperspectief heeft gekregen? Ik weet zeker dat dat veel meer verhalen zijn!

Tista en Marion, vergeet nooit dat er veel mensen zijn die ontzettend dankbaar zijn voor jullie jarenlange inzet en toewijding voor al die jongeren die het spoor kwijt waren en door jullie weer een mooie toekomst hebben..

Heel veel sterkte❤️
Veel liefs, Laura

HUIZE SØRIA
HERSTELGERICHTE INTENSIEVE TRAJECTEN VOOR GEZINNEN.

Reacties situatie Nieuwsuur

De: Jan <———————>
Fecha: martes, 20 de octubre de 2026 a las 20:16
Para: ———————
Asunto: Persoonlijk bericht

Lieve Tista en Marion,

We horen hier natuurlijk het nodige over alle ellende en de shit die jullie over je heen krijgen. En eerlijk gezegd raakt me dat, want ik kan me alleen maar voorstellen hoeveel pijn, frustratie en verdriet dit jullie moet doen.

Ik heb echt met jullie te doen. Jullie hebben de moed gehad om jongeren aan te pakken en grenzen te stellen op een manier die anderen misschien niet durfden, maar die naar jullie en mijn overtuiging wél werkte. Dat vraagt lef, betrokkenheid en vooral de bereidheid om verder te kijken dan de makkelijkste weg.

Ik heb zelf ook ervaren dat je tegenwoordig niet altijd meer gewaardeerd wordt als je je nek uitsteekt.

Ik heb bij anderen gezien dat ze denken dat het veiliger is om vooral niets te doen, uit angst om fouten te maken, dan om daadwerkelijk verantwoordelijkheid te nemen. Terwijl er ondertussen wel indicaties worden geïnd en je je kunt afvragen wat die jongeren daar uiteindelijk écht mee opschieten.

En dat vind ik misschien nog wel het meest verdrietige aan dit hele verhaal: niet alleen wat dit met jullie doet, met jullie gezin en met alles wat jullie erin hebben gestoken, maar ook de vraag wat er nu met die jongeren gaat gebeuren nu ze ook “soft” worden behandeld.

Want hoe je het ook wendt of keert, voor jullie is dit gewoon ontzettend klote. Jullie hebben je met hart en ziel ingezet en dan is het verschrikkelijk pijnlijk als je het gevoel krijgt dat alles wat je hebt opgebouwd op deze manier eindigt.

Ik weet dat jullie met woorden als deze misschien niet zoveel opschieten en dat ze de situatie niet veranderen. Maar ik wil toch dat jullie weten dat er ook mensen zijn die anders naar jullie kijken. Mensen die jullie inzet, jullie betrokkenheid en het werk dat jullie hebben gedaan wél zien en waarderen.

Laat alsjeblieft niet alleen de klachten en alle negativiteit bepalen hoe jullie naar jezelf en naar jullie werk kijken. Wat jullie voor jongeren hebben betekend, wordt niet ineens waardeloos omdat het nu zo loopt.

En mocht ik op wat voor manier dan ook iets voor jullie kunnen betekenen, al is het maar om even mee te denken of gewoon een luisterend oor te bieden, laat het me alsjeblieft weten.

Ik wens jullie allebei, en natuurlijk ook jullie gezin, ontzettend veel sterkte in deze moeilijke tijd.

Een dikke knuffel en lieve groet,

Jan

Van: Robert
Datum: dinsdag, 20 oktober 2026 om 12:08
Aan:
Onderwerp: tav Tista en Marion

Met veel ongeloof kreeg ik te horen dat door misstanden Huize Soria zijn deuren heeft moeten sluiten. Het beeld geschetst in de media herken ik niet en is door verschillende lenzen interpreteerbaar.

Mijn zoon is na vele omzwermingen terecht gekomen bij Huize Soria daar waar in Nederland hulp verlening er simpelweg niet is cq niet beschikbaar, er naar 1 probleem gekeken wordt terwijl jongeren vaak met meerdere problemen zitten, de behandeltijd veel te kort is en te soft en de omgeving waarin ze terecht komen vaak toxisch is en de behandelaars lees ervaringsdeskundigen nog prima een jointje kunnen roken met je kroost terwijl dit juist een van de verslavingen is.

Huize Soria was dan ook een lichtpuntje kijkende naar het behandelplan. Ja dit is op vele punten streng en wennen voor ouders maar ook vaak nodig om het kind weer kind te laten worden en gedrag en processen te doorbreken. Een van de dingen is bv geen contact met de ouders in de eerste weken (dit is inderdaad moeilijk voor beide kanten) echter de reden hierachter is valide. Huize Soria moet een band - vertrouwensband kunnen opbouwen en gedrag kunnen doorbreken ik ben van mening en zelf inmiddels ook ervaringsdeskundige dat dit de enige manier is dat het werkt. Als het kind de reguliere patronen heeft doorbroken wordt er gewerkt (hiervoor ook al) aan de wederopbouw met een duidelijke werk en leerschema binnen een gezinsomgeving, reflectie op elkaar en naar elkaar op gedrag (op een ongezouten manier, want dit gebeurd op de straat ook) en met een sportschema waarin kinderen zelf de keuze hebben wat ze doen. Binnen het gezin waar mijn kind op dat moment onderdeel van was gebeuren ook de normale dingen die je met je eigen gezin zou doen vakanties, verjaardag, dagjes uit etc etc. Als ouder heb je een wekelijks moment waarin je contact hebt en na een tijd mochten we langs komen om te zien hoe het gaat en kennismaken met de volledige omgeving waarin ze in leven. Deze omgeving was een eye opener, ruim landgoed met paarden en bomen die ze tijdens hun dagbesteding onderhouden - dus ja ze moeten werken, maar dat zou in Nederland ook moeten . De kamerverdeling was zo opgebouwd dat hoe verder je in het proces bent hoe meer zelfstandig je krijgt net zoals in een normaal leven. (boodschappen doen, wasjes etc) In het gehele proces zijn we begeleid door door de gezinsouders, door een psycholoog en bij terugkomst in Nederland een werknemer van Huize Soria dit om geen harde overgang te hebben.
Eenmaal in Nederland ontstaan de verleidingen en het oude netwerk weer en wil er zeker af en toe nog wat misgaan (maar niets meer zoals daarvoor) maar kunnen ze eigenlijk altijd wel goed reflecteren met de handvaten die ze bij Huize Soria hebben meegekregen. Het is dan ook jammer dat deze vorm van begeleiding heeft moeten stoppen. (Bare in mind dat sommige mensen niet willen en als je niet wilt dan wordt het een moeilijk en hard proces en juist bij kinderen die niet meer 'normaal' kunnen functioneren, in wat de maatschappij vraagt. Patronen alleen kunnen worden doorbroken als er opnieuw gebouwd kan worden in een omgeving waar er geen omgevingsdruk voelen en ze dan zich misschien weer zich zelf kunnen zijn.) Anyway zo kijk ik er naar. Het is dan ook erg jammer dat Huize Soria de deuren heeft moeten sluiten en binnen hulpverlenend Nederland maar ook zeker hulp vragend Nederland er steeds minder opties zijn. Heel veel sterkte en wij en onze zoon kijken nog steeds positief op de periode bij jullie. Nogmaals bedankt voor die periode!

BTW: Hij heeft er nog wel eens over gehad om terug te gaan naar jullie omdat het zo fijn was. Ik denk dat dat een van de mooiste complimenten is dan je kan krijgen

Heel veel sterkte en nogmaals bedankt

gr. Robert.

- **Krista 20 oktober om 12:56**

Ik ken Tista van de tijd dat hij trainingen gaf op de school waar ik werk. Deze trainingen gingen over hoe om te gaan met probleemgedrag bij jongeren.

Geïnspireerd door zijn visie en werkwijze ben ik een week bij hem en zijn gezin in Spanje geweest. Ik wilde zelf ervaren hoe hij vormgaf aan de opvang van jongeren vanuit Nederland in dat kleine plaatsje Aspe in Spanje.
Ik heb geslapen in een slaapkamer op de verdieping waar de jongeren ook sliepen, ik heb meegedaan in de routines die de jongeren werd geboden, ik heb gezien hoe het onderwijs werd vormgegeven, ik ben mee geweest met uitjes om de jongeren ontspanning te bieden. Kortom, ik weet precies hoe een week in huize Soria eruitziet. Dit in tegenstelling tot de journalisten en "experts" die er nooit geweest zijn.
Tista en zijn gezin zijn de redding geweest voor heel veel jongeren die in Nederland in de steek zijn gelaten door het systeem. Ook voor twee jongeren die op de school zaten waar ik werk. Ik vind het ronduit schokkend dat juist deze mensen, die letterlijk hun hele leven gewijd hebben aan deze jongeren, zo worden neergezet in het nieuws.
Alles wat er in huize Soria werd ingezet gebeurde vanuit zorg voor de jongeren die er waren. Er moest iets doorbroken worden dat in Nederland volledig mis is gegaan. Werden daar "onorthodoxe" methodes voor gebruikt? ...Nee, er werd gedaan wat nodig was om ervoor te zorgen dat deze jongeren weer een toekomst hadden in Nederland.
Ik vind het een ongelooflijk verlies voor veel jongeren die de komende jaren letterlijk gered hadden kunnen worden door Tista en zijn gezin. Dit wordt hen ontnomen door deze totaal onterechte berichtgeving!
De jeugdzorg in Nederland faalt zeer regelmatig. Gelukkig waren Tista en zijn gezin er om dit de afgelopen 20 jaar op te vangen.

Krista

- Jan 20 oktober om 20:43

Het kan zeker verantwoord zijn om jongeren met ernstige gedragsproblemen te laten werken en consequenties te verbinden aan het overtreden van regels. Sterker nog, wanneer dit op een pedagogisch verantwoorde manier gebeurt, kan het bijdragen aan hun ontwikkeling, verantwoordelijkheidsgevoel en toekomstperspectief.

Er is wel een belangrijk verschil tussen opvoeden door structuur en verantwoordelijkheid en straffen door dwang en vernedering.

1\. Waarom werken goed kan zijn voor deze jongeren

Jongeren die moeite hebben met gezag, discipline of sociale regels kunnen baat hebben bij praktisch werk. Het kan hen helpen om:

- Discipline en een vast dagritme te ontwikkelen.
- Te leren omgaan met gezag en afspraken.
- Verantwoordelijkheid te nemen voor hun gedrag.
- Zelfvertrouwen en eigenwaarde op te bouwen.
- Te ervaren dat inzet en doorzettingsvermogen resultaat opleveren.
- Vaardigheden te ontwikkelen die later kansen bieden op de arbeidsmarkt.

Denk bijvoorbeeld aan tuinonderhoud, houtbewerking, techniek, koken, dierenverzorging of maatschappelijke projecten. Het werk moet passen bij hun leeftijd, mogelijkheden en ontwikkeling.

2\. Mag je jongeren sanctioneren als ze regels overtreden?

Ja, mits de sancties redelijk, proportioneel, voorspelbaar en pedagogisch verantwoord zijn.

Bijvoorbeeld:

Gedrag	Pedagogisch verantwoorde consequentie
Te laat komen	Gesprek, oorzaak bespreken en afspraken maken over verbetering
Weigeren mee te werken	Onderzoeken waarom en een passende herstelopdracht aanbieden
Gereedschap vernielen	Onder begeleiding helpen herstellen of de schade goedmaken
Anderen beledigen	Excuses aanbieden en een herstelgesprek voeren

Agressief gedrag Activiteit veilig onderbreken, de-escaleren en een herstelplan maken

Het doel van een sanctie moet zijn dat een jongere iets leert van zijn gedrag, niet dat hij zich machteloos of vernederd voelt.

3\. Waar ligt de grens?
Er zijn duidelijke voorwaarden:

- Geen lichamelijke straffen, vernedering of intimidatie.
- Geen gevaarlijk werk of arbeid die onderwijs verdringt.
- Geen buitensporige werktijden of fysieke overbelasting.
- Geen arbeid als middel om jongeren te breken of te onderwerpen.
- Wel begeleiding door deskundige volwassenen.
- Wel rekening houden met trauma, psychische problemen en eventuele beperkingen.

Bij minderjarigen gelden bovendien wettelijke regels voor arbeid, veiligheid en bescherming. Verplicht werken als sanctie vraagt om een specifieke wettelijke grondslag.
4\. Mijn pedagogische visie

Een aanpak waarin jongeren drie dingen leren, kan waardevol zijn:

Vrijheid gaat samen met verantwoordelijkheid.

Gedrag heeft consequenties.

Respect moet wederzijds zijn.

Maar daar hoort ook iets tegenover te staan: jongeren moeten erkenning, perspectief en kansen krijgen wanneer ze vooruitgang boeken.

Een systeem dat alleen straft, kan weerstand oproepen. Een systeem dat alleen begrip toont zonder grenzen te stellen, kan eveneens tekortschieten. De combinatie van duidelijke grenzen, begeleiding en positieve bekrachtiging is belangrijk.
Jan

- Ans 20 oktober om 17:44

Hoi,
ik wilde jullie even een berichtje sturen naar aanleiding van alle nieuwsberichten. Ik vind het echt ontzettend vervelend voor jullie! Ik weet hoeveel liefde jullie al die jaren aan de jongeren hebben gegeven en met hoeveel passie jullie dit werk hebben gedaan. Jullie gaan nu vast door een zware tijd. Ik wilde laten weten dat er ook heel veel mensen zijn die weten hoeveel jullie voor de jongeren hebben betekend en hoeveel mooi werk jullie hebben verricht.

Heel veel liefs en sterkte ❤️

Ans

Reacties situatie Nieuwsuur

- **Jan 15 september om 20:25**

Met belangstelling heb ik dit artikel gelezen. Vanuit mijn eigen achtergrond wil ik hier graag enige nuance aan toevoegen. Ik heb CIOS/Sociale Bewegingsagogie gestudeerd en zelf gewerkt met moeilijk opvoedbare jongeren. Daardoor weet ik uit ervaring hoe complex deze vorm van begeleiding kan zijn en hoe verschillend jongeren en begeleiders dezelfde situatie kunnen beleven.
Signalen over onveiligheid, ongeoorloofde dwang of het beperken van kinderrechten moeten uiteraard serieus worden genomen en onafhankelijk worden onderzocht. Daarover mag geen misverstand bestaan. Tegelijkertijd vind ik dat in de berichtgeving een belangrijk deel van de professionele context onderbelicht blijft.
Activiteiten zoals paarden verzorgen, tuinieren, onderhoudswerkzaamheden en werken op het land kunnen binnen de begeleiding van jongeren een pedagogisch doel hebben. Het gaat dan niet simpelweg om "klusjes", maar bijvoorbeeld om het aanbrengen van structuur en dagritme, het leren dragen van verantwoordelijkheid, samenwerken, omgaan met grenzen en ervaren dat inzet consequenties en resultaat heeft.
Uit mijn eigen werkervaring weet ik ook dat juist jongeren die moeite hebben met regels, structuur en verplichtingen dergelijke activiteiten als vervelend, streng of zelfs als straf kunnen ervaren. Wanneer een jongere in Spanje verblijft, is het bovendien niet vreemd dat hij of zij liever het gevoel van vrijheid en vakantie onder de Spaanse zon ervaart dan 's ochtends onkruid wiedt, paarden verzorgt of ander praktisch werk verricht. Dat maakt kritiek van jongeren niet per definitie onwaar, maar betekent wel dat hun ervaringen binnen de volledige pedagogische context moeten worden beoordeeld.
Daarom vind ik het belangrijk dat journalistiek onderzoek niet uitsluitend beschrijft wat jongeren over bepaalde activiteiten zeggen, maar ook onderzoekt waarom deze activiteiten worden ingezet, welke professionele methodiek eraan ten grondslag ligt, hoe begeleiders handelen en welke resultaten ermee worden beoogd.
Tegelijkertijd moet er een duidelijk onderscheid worden gemaakt tussen pedagogische structuur en daadwerkelijk ongeoorloofde dwang. Beschuldigingen over bijvoorbeeld het onthouden van eten, fysiek overmeesteren of andere vrijheidsbeperkende maatregelen zijn van een andere orde dan kritiek op verplichte dagbesteding en verdienen afzonderlijk en zorgvuldig onderzoek.
Goede jeugdzorg is buitengewoon moeilijk werk. Professionals en gezinnen die zich dagelijks inzetten voor jongeren met complexe gedragsproblemen verdienen een kritische blik, maar ook een eerlijke en evenwichtige beoordeling. Wanneer journalistieke berichtgeving onvoldoende onderscheid maakt tussen zinvolle pedagogische begrenzing en daadwerkelijke misstanden, bestaat het risico dat mensen en organisaties die met grote inzet proberen jongeren weer perspectief te geven ten onrechte in een negatief daglicht worden geplaatst.

Juist bij zo'n gevoelig onderwerp verwacht ik daarom journalistiek waarin niet alleen de beschuldigingen, maar ook de pedagogische achtergrond, de professionele afwegingen en de verschillende perspectieven zorgvuldig worden onderzocht en weergegeven.

Atentamente
Mit freundlichen Grüße
Met vriendelijke groeten
Kind regards

- **Lucas 15 september om 16:43**

ik wou even laten weten wat ik vind van de uitzending die is gemaakt en hoe ik het bij de sorias ervaar

ik heb de aflevering van nieuws uur gezien en het word allemaal gedraaid alsof huize soria slecht is en ik heb al mn voogd de gemeente hierover gesproken en hun ook verteld hoe het hier echt gaat en je werkt inderdaad je hebt regels en je hebt geen telefoon en soms is het moeilijk maar alles is met een reden dat de regel is niet zomaar ergens heen of maakt niet uit we hebben hier egels en er zien dingen die niet mogen omdat de sorias controle nodig hebben zoadat wij luisteren en ot een punt komen dat we afhankelijk van hun worden lusiteren maar ook behandeld kunnen worden en het inzien dat sommig gedrag slecht is en uiteindelijk ga je ook willen veranderen ik had mijn eerste jaar best moeite met het accepteren dat ik hier woonde maar toen ik een band aan ging met de sorias lukte het om in mij door te dringen dat ik moest veranderen en ik wou dat doen door soria heb ik mn entree diploma gehaald weer normaal contact met mn ouders weer een toekomstplan ik ben een goed persoon geworden geen probleemgeval een tijd geleden was er nog een soort groep onderling dat een heel negatief sfeerteje was en dat was een soort 2e bubbel waar we geheimen hadden voor de rest van de groep en

de sorias en niemand wou in dat groepje in die buubbel echt veranderen
en we deden en bespraken ook dingen wat we in ons oudel leven deden en
wouden gaan doen en dat leidde ook dat als je in zon bubbel zit of zat
dat je het aangesproken worden qonsequenties en hard werken eel slecht
ziet maar in het echte leven hoor je ook hard te werken hoor je ook
aangesproken door je baas te worden bijvoorbeeld of hoor je ook te leren
dta niet alles leuk is en nee we hoeven niet op palen te zitten of te
weinig eten te krijgen we krijgen zelfs bijna elke dag taart dat marion
zelf maakt hoe bedoel je te weinig mensen hebben hier eetproblemen en
zien dat als te weinig maar je krijgt hier het dubbele dat een
gemiddelde nederlander eet hoor ik ben hier door de sorias veranderd een
band heb ik opgebouwd ondanks dat ik op ene goede plek woon wara wat
meer regels zijn regels die soms moielijk zijn maar goed zijn voor mij
voor mijn verandering maar de mensen die het niet wouden die niet echt
wouden veranderen zagen die regels het stoeien wat harstikke leuk en
vredig is als slecht het eten te weing omdat ze en eetstoornis hebben ik
heb het hier goed en ben blij met de sorias en nee hun zijn niet slecht
het is de overheids hun schuld dta hun plaatsingen laten doen die niet
legaal zijn maar de sorias schuld niet en laat die onruststokers lekker
onzin uitkramen over het is slecht je word mishandeld als hun het zo
zien wie zit er nu fout als jij niet wil veranderen en het daarom slecht
ziet oh ja je kunt hier alles overleggen als ik iets belangrijks heb dan
kan ik even naar mn huisje om wat te doen of als ik echt moe of me niet
goed voel of echt geen zin heb hoef ik niet mee te doen met sport enz
het kan en niks is slecht misschien hebben jongeren fouten onderling
gemaakt zoals op elke setting er weleens word gevochten of stomme dingen
gedaan maar dat hoort

dat wou ik iedereen even laten weten

lucas

- **Hilly en Wilfrieda 15 september om 11:45**

Onze pleegzoon verbleef vanaf 2019 lange tijd in huize Soria. Bijna 2 jaar.
We moesten erg wennen aan de onorthodoxe werkwijze.
Met name het inleveren van telefoon en de beperking van zijn contacten. (wat overigens netjes al voor zijn komst was aangegeven)
Tista en Marion hielden ons de eerste tijd op de hoogte, toen volgden brieven en mails van onze zoon zelf en later regelmatig video bellen. Er werd regelmatig ge evalueerd en we ontvingen stappenplannen met behaalde en nieuwe doelen.
Onze zoon bloeide op van de vaste patronen van de dagbesteding, het sporten en de huistaken als helpen met koken .
Deze aanpak was nodig om onze zoon weer op de rails te krijgen en hem los te weken van het beginnend criminele circuit waar ie in zat. Dit alles heeft hem veel gebracht en hij brengt zijn leven steeds verder op orde. Daarbij grijpt hij, ook zelf, nu nog steeds terug op de levens wijsheden van Tista en Marion.
Hij kreeg in zijn periode bij Soria langdurige psychologische zorg en EMDR aangeboden. Ook van deze behandelingen ontvingen we rapportages.
Ook konden we zelf onze vragen stellen over hoe we de relatie met onze pleegzoon konden onderhouden als hij weer terug kwam naar Nederland. Een van ons beide is met een volwassen biologische zoon,die onze pleegzoon al kende vanaf het moment dat hij op 3 jarige leeftijd bij ons kwam wonen , op bezoek geweest bij huize Soria in Spanje.
Er was ook een duidelijk stappenplan waarbij werd toegewerkt naar zelfstandigheid voor hem. Zo kwam hij in een eigen huisje op het terrein terecht. Maar kon hij wel blijven genieten van de zorg en aandacht van Tista en Marion rond zijn min of meer zelfstandiger functioneren.
Wij dragen Tista en Marion in ons hart om hun grote toewijding en betrokkenheid en liefdevolle opvang van onze zoon. Ook de open communicatie naar ons toe, heeft ons geholpen.
We kennen het nederlandse jongerenopvang klimaat en hebben daar uiterst negatieve ervaringen mee. Daar kunnen wij een boek over schrijven. De misstanden in ‘ Harteveld’ of Pluryn Hoenderloo zijn eveneens genoegzaam bekend.
In Soria werd hij op zijn voeten gezet. Hij is er een completer mens van geworden.
En ook in de tijd terug in Nederland konden wij en hij op hun wijsheid terugvallen.
Voor hem en ons was Soria een goede plek.
Dat juist de integriteit van huize Soria in twijfel wordt getrokken verbaast ons.

Wij zijn in onze bijna 25 jaar pleegouders zijn, nooit hulpverleners tegen gekomen die zich zo hebben verdiept in een kind om op individueel niveau hulp te kunnen bieden. Tista en Marion kennen onze zoon minstens zo goed (misschien zelfs beter) dan wij hem kennen.

Het is een onorthodoxe plek, met een onorthodoxe heilzame handelswijze. Voor hem en ons werd het een opstap naar een nieuw leven weer in Nederland.

Hilly en Wilfrieda

- **Nathalie 22 september om 17:34**

Vanaf dag 1 dat wij deze plek hebben gevonden, voelde het passend, de enige plek waar wij ons kind aan durfde toe te vertrouwen. Dit is wat wij voor ons kind wilden, wat wij hem gunde ipv wat er in Nederland geboden kon worden, maar met name niet geboden kon worden. Een plek waarin hij onderdeel werd van een familie. Een familie die hem niet in de steek heeft gelaten op de zwaarste momenten. Een familie die ervoor gezorgd heeft dat ons kind weer tevoorschijn kwam, zo ver en diep verstopt achter een masker van overleven dat dit veel tijd, geduld en vertrouwen nodig had. Zij bieden deze stabiliteit en voorspelbaarheid, duidelijkheid en blijven liefdevol in contact. Gedrag wordt begrensd en gestuurd, maar het kind wordt niet afgewezen. Ons kind had in Nederland geen toekomst meer gehad, juist de afstand maakte dat er ruimte kon komen. Ver weg van het systeem waarin ons kind kapot is gemaakt, waar ogen gesloten blijven voor zaken die kinderen beschadigen. Deze plek heeft nog geen enkel moment onveilig gevoeld, wij hebben altijd vertrouwen gehad. Ook hier heeft ons kind zijn eigen vertrouwen in andere mensen terug weten te vinden, geen komen en gaan van hulpverleners en betrokkenen, maar stabiel en altijd aanwezig.
Hij heeft inzichten mogen verwerven, talenten kunnen ontdekken, geleerd om te reflecteren, om door te zetten, om hard te werken, maar vooral weer perspectief te vinden voor de toekomst. Heeft een opleiding afgerond, is zelfstandig geworden op veel levensgebieden en krijgt ook nog de Spaanse taal mee als bonus.

Hier mogen ze groeien, met vallen en opstaan, hun zelf terug vinden. In een beschermde omgeving waar ze kunnen oefenen en even niet mee hoeven doen aan de prestatiemaatschappij en de druk van de social media, zij mogen zich focussen op wat echt belangrijk is. Dit is uitzonderlijk, ik gun elk kind wat vastloopt, deze plek.
Ondanks dat het buitengewoon zwaar is om als ouder en kind zo ver van elkaar vandaan te zijn, is het dat volledig waard wat ons betreft. Nu is er weer een toekomst waar we vertrouwen in kunnen hebben. Wij zullen dit gezin: Marion, Tista en hun kinderen dankbaar blijven voor de kansen die ze ons kind bieden en hebben diep respect voor het feit dat zij hun volledige leven hieraan wijden.

- **Bram 15 september om 18:01**

hey dit is bram 14 jaar en ik woon bij soria, ik ben hier gekomen omdat ik was geen familie persoon keek niet
om naar me famielie en ik gebruikte wiet werd gedwind door een criminele
benden en i wou niet naar spanje de eerste tijd werd de regie over
genonmen soort van en dat vondt ik natuurlijk niet leuk., na de tijd da
i ben gaan lern en gan werken iikzie het als werkik vindt het werk leuk
ik wil later een bouwvakker worden we maken huisen we slpen muren en we
bouwen venderingen en we deoen zo veel leukde dingen met wrk zoals paart
rijden of met honden schildpadden kippen varkens paarden ezels en katten
konijnen van alles en nog wat je leerd zo veel je kan ook leren knippen
in een kapsalo en je kan ook in de horicawerken en beter nog met het
werk kan je ook diplomas halen. ik doe ook school daar heb i gespreken
mee met school met me nederlandse mentor en ook veel leuke dingen zolas
bulen en uiteten fietstochten door de mooie steden ook bellen we metonze
ouders ook al luister je niet macht dat atijd met de bel gespreken via
een i-pad word je niet afgeluisterd of niet naar je geluisterd je kan
dingenaan geven bij iedereen,tiesta en marion zijn denk ik de meest
berouwbaaren mensen die ik ken ze helpen me met alls met gevoelens en
als er iets is dan ka ik altijd naar hun toe koem. als je iets dioet wat
niet kan dan word er gezegt da het nit kan maar je hoeft echt niet op

een paaltje te zitten. er is ook geen spraken van een gevangenis en ik kan op een knop durkken en de poort gaat open. me ouders zijn op bezek gekomen en ben zelf een week op fakantie geweest in spanje met me ouders. we eten heel goed het zijn geen kleijne bordjes en we krijgen per maand ook 100 euro dus we ku7nnn alemaal leukde dingen doen of kopen alleswat we doen is om te leren met het geld kan ik leren met goed geldzaken doen en met alemaal dingen ik sport ook veel ik kwam in spanje een beetje dik en geen gede condietie en nu ben ik helmalal gezond en ik heb een goede conditie wat ik jamer vidt is dat rtl nos niet de moeite neemd om ons te spreken en te zien hoe het hier gaat maar een beetje "dom" langs poorten rijden en filmen. ik zou zeggen kom grust langs ik laat zelfs me kamer zien hoe mooi hij is en ik kan laten zien met trots hoe mooi ik nu met semend kan werken of kan metselen of selfs spaans praten want at leer ik natturlijk ook.

dit nos bericht heeft een invloet gehad op mij en huise soria want nu kunnen jongeren die hulp nodig hebben en verdinenen niet meer met vertrouwen in tiesta en marion naar spanje komen.

- **Jahidi 16 september om 07:52**

Goedenmiddag allen in huize Soria

Ik heb van mijn moeder het bericht gekregen dat jullie onder vuur liggen door dingen die er zijn verteld in nederland. Ik heb het artiekel ook gelezen over wat de situatie is daar.
Ik ben me helemaal kapot geschrokken van wat er allemaal instond en wat er werd gezegd. Ik kan mijzelf daar helemaal niet in vinden en mijn ouders ook niet. Ik heb mijn hele leven daar in Spanje een complete draai kunnen geven met jullie hulp. Jullie hebben mij gered van de dood. Jullie hebben jullie huis en hart en jullie energie voor mij gebruikt zodat ik een 2E kans heb mogen krijgen. Ik ben jullie eeuwig dankbaar voor dat. Er zijn geen woorden voor jullie goedheid.

Ik wil dat jullie weten dat wat er ook gezegd mag worden over jullie, ik zal ALTIJD in jullie geloven. Ik zal jullie kant kiezen ookal wordt het mijn dood. Jullie zijn het waard en mochten jullie ooit iemand nodig hebben die een beeld moet creëren over hoe het in het echt in Huize Soria Domingo dan zal ik VOOR ALTIJD VOOR JULLIE KLAAR STAAN.

Ik hou van jullie allemaal
De waarheid zal luider zijn dan de storm
The truth will set you free

Heel veel liefde

Jahidi

- **Noud 15 september om 16:57**

Hallo, Ik Noud woon nu al een jaar in Huize Soria en ik kan je verzekeren wat ze online allemaal zeggen? ONZIN!!

hier zijn de liefste aardigste behulpzaamste mensen die ik ooit heb gekend. en ja het was aan het begin moeilijk maar dat is normaal hun hebben mij op het punt gebracht waar iknu ben. zonder hun was ik niet de persoon geworden die ik nu ben. ik heb van hun normen en waarden geleerd, mezelf te zijn, leren vertrouwen. en nog veel meer. het brak me ontzettend toen ik dit te horen kreeg dat Familie Soria zo voor de buis wordt gegooid door stelletje clowns op het internet. en echt het is niet zoals word benoemd online hier leren ze je weer normaal mee te kunnen werken in de maatschappij en ja als je iets doet wat niet kan krijg je consequenties maar goeie consequenties waar je van kan leren en niet zodat je der op het moment spijt van heb. dit is geen woongroep/jeugdzorg achtig vanaf het begin dat je hier woont word je al als een familie lid behandeld als een echt Gezin. iedereen hier zelfs

met de 2 die ons helpen bij de dagbesteding krijg je een band mee
Familie Soria voelt als mijn familie. ik weet dat ze der altijd voor ons
zijn no matter what. het is heel oneerlijk wat hier gebeurd en de Sorias
zo voor de buis worden gegooid ik hoop dat de mensen beseffen dat het
echt onzin is en ja je hebt minderleuke moment zoals discussies etc maar
je leert ervan als iemand je aanspreek leer je van dagbesteding leer je
misschien is het rot om om 7uur op te staan en 9 tot half 2 te werken
maar ik zie dat niet zo. elke dagbesteding moment leer je het is
gezellig je lacht met elkaar je werkt door je leer doorzettingvermogen
te hebben etc en niet alleen dat maar je leert ook actieve dingen zoals
stukken,metselen,verfen tot paardrijden we gaan naar scholen toe en
leren kindere over vogels en paarden. dit is de beste plek waar ik ooit
ben geweest. ik hoop dat jullie beseffen dat wat ze zeggen onzin is dit
voelt als mijn familie en zo gaat het ook blijven voelen en ik zal der
voor ze zijn tot dat ik mijn laatste adem uitblaas.

Noud.

- **Opa en Oma Mees 15 september om 10:38**

lieve allemaal.

Wat een schok wat een slecht programma, hoe oneerlijk.
Gisteravond gekeken naar nieuwsuur, wat een onzin.
Toen wij op 3 april 2025 ons kleinkind wegbrachten naar Spanje , met heel veel pijn in ons hart.
Wisten we dat dat de enige juiste keus was, hier in Nederland hadden ze haar niets te bieden, en uit angst dat dingen in de loop van de tijd alleen maar erger zouden worden, ze werd ouder een puber en dingen werden steeds moeilijker.
Na jaren ook veel voor haar gezorgd te hebben was de huidige situatie niet meer te handhaven.
Echt je hart breekt als je haar daar achter moet laten, maar wat een prettige ontmoeting met Tista en Marion Soria die ons ontvingen en heel goed begrepen dat we door een hel gingen, het is niet niks maar wat een fijne mensen.

Gisteren nieuwsuur wat een onzin programma, als je dan een programma wil maken dan niet over de rug van kwetsbare jongeren, die werkelijk wat van hun leven willen maken.

Ons kleinkind is daar met zoveel liefde ontvangen dat ook ondanks het feit dat ze regelmatig weigerde mee te doen met de groep bleef de liefde en zorgzaamheid van de Soria's en bleven ze haar kansen bieden. Er is altijd een heel goed contact tussen de ouders en Tista en Marion Soria, maar ook naar de grootouders altijd een duidelijk en helder contact.
Ons kleinkind gaat intussen goed vooruit, ze heeft dagbesteding die ze leuk vind, heeft inmiddels weer school, en doet leuk mee met de groep.

Vanmiddag belde ons kleinkind helemaal in paniek, ik schrok me wild. Oma er is iets heel ergs gebeurd, paniek ook bij mij, was naar aanleiding van het programma gisteravond. Ze zei ik ken ze allemaal die hier geweest zijn, en deze jongeren dus ook, maar oma het gaat nu zo goed met mij, straks moet ik weg en waar moet ik dan naar toe? Een en al tranen, dit kan toch nooit de bedoeling zijn van dit programma dat kinderen die het al zo moeilijk hebben en eindelijk een plekje gevonden hebben zo weggezet worden. Dit is voor ons grootouders verschrikkelijk om te horen. We zijn ook compleet geschokt dat dit zo uitgezonden wordt.

Onderzoeksjournalist wat is er onderzocht?
Wie is er gehoord?
Waar zijn de bewijzen?
Waar is de positieve benadering?
Waar zijn de positieve verhalen van de jongeren die er geweest zijn?

In onze ervaring is huize Soria altijd open en eerlijk geweest ook naar ons toe, we hopen dan ook dat ondanks deze uitzending ons kleinkind het traject daar zonder problemen kan afmaken, ze heeft het daar goed, ze leert heel veel en in Nederland had dit voor haar kunnen doen.

Veel sterkte een bezorgde opa en oma van Mees.

- **Thijs 20 september om 13:55**

Heei tista en marieon

ik wil nu wat zege over nuus uur

er is veel gezecht over dat het heer zlecht is er zien veel dine die ik niet geloof maar ik vint het wel lasteg als er jonges zij die zegr dathet hier slecht is maar ikdenk ook dat het groot gemaakt is ikwil er its oofer zegewant ik benhet er niet mee ens maar tog zit het in mij hoft

als ik met juulie ben foel ik mij fijleg en ik vint het vijn om iet teege of over juulie tezege. als ik met de jones ben voel ik mij ook vijleg omdat juulie daar voor zorge

ik vindhel soms lasteg aljuulie boos op mij sij maar laater snap ik het wel

dit vind ik van huize soria ik wil ook welwat zege teege de wepsijt maar ik kandat denkin niet netnetjesen dat vind ik ook nog eng

groetjes

- **Elena 15 september om 07:40**

Hallo lieve mensen,

In shock, met wat ik gisteren op tv zag bij Nieuwsuur!

Wat mij vooral opviel was dat ze geen jongeren hebben vanuit Marokko of Portugal, waarvan ik denk.. Hebben zij dan wel alles op de rit? Maar doordat de jongeren van Soria komen is alles op 1 hoop gegooid.

Nou, na wat het hier en voor Jasmijn teweeg heeft gebracht, kan ik mij niet indenken hoe heftig deze shock is bij jullie!

Een dag na de uitzending word ik gebeld door Jasmijn, he-le-maal over d'er toeren.

"het gaat hartstikke goed hier mam en wat als ze de boel gaan sluiten en waar moet ik dan heen? Ik heb met die jongens gewoond mam en niet zo'n klein tijdje ook, dit slaat nergens op'

Dikke paniek bij dat meissie! Huilend aan de telefoon.. Pure angst dat haar behandeling vroegtijdig afgebroken zal worden. 'Ik wil niet naar huis mam, ik ben bang dat het dan meteen weer fout gaat.'

Gelukkig weet ik dat mijn dochter de eerste is die haar mond open zal trekken tegen mij als zij niet goed behandeld zou worden. In die 1,5 jaar dat wij samenwerken met jullie heeft Jasmijn ALTIJD vrijuit kunnen spreken en gesproken en nee... Ze vind het niet altijd leuk om behandeld te worden in Spanje, maar ze benoemt zelf dit nodig te hebben, dit te willen en bij jullie te willen blijven tot zij er klaar voor is om in Nederland verder te gaan. Lijkt mij dat alleen dat al, haaks staat op wat Nieuwsuur heeft getoond.

Schande ook, dat zij niks gedaan hebben met feiten, de mogelijkheid om beter journalistiek werk te leveren (door bij jullie langs te gaan, ipv alleen de poort te filmen). Zij wilden de waarheid niet publiceren, ze hebben een draadje gezien en hier zelf een wildwildwest verhaal van gemaakt. Schandalig, dat dit wél mag! Blijkbaar hoeft Yoeri niet zo hard te werken voor zijn geld, bullshit verkoopt blijkbaar.

Sterkte lieve mensen... Gelukkig weten wij vele malen beter en ik zal mijn stem openbaar laten horen als dit nodig is.

Liefs van ons.

- **Timo 16 september om 19:03**

Hoi iedereen die dit ziet ik ben 1 van de jongens die bij Huize Soria.

Ik als jongeren hier bij Huize Soria heb mee gekregen wat er in
nederland op het nieuws is geweest over deze plek. Ik ben hier best van
gschrokken en ik vindt het erg dat deze dingen worden gezegdt wandt het
zijn dingen niet niet kloppen, verdraaidt worden , of niet eerlijk zijn.
Ik wil hier graag op reageren ,dingen uit leggen, en mijn ervaring en

mijn leven bij huize soria delen.

Ik ben een jongen van 17 jaar en woon nu bijna 2 jaar hier in Spanje ik voel me thuis op deze plek en ik denk dat dat iets heel bezonders is. Wandt het is een jeugdzorg instelling natuurlijk maar zo voelt het niet het voelt als een huis waar ik mag wonnen om te leren groeien en te ontwikkelen op alle vlakken die JIJ nodigt hebt. Je krijgt hier per persoon de hulp die jij nodigt ze kijken hier niet naar een standaart proces maar naar wat ik of een ander nodig heeft . Het voelt hier niet als een jeugdzorg plek het voelt hier als een fijn gezin en ik kan met trots zeggen dat ik blij ben dat ik hier mag wonnen , dat ik hier mag groeien , dat ik hun heb in mijn leven die mij de goede kant op kunne sturen ik ben dankbaar dat ik hier bij hun , met hun mag groeien en ontwikkelen! Er was geen enkele ander plek geweest die mij zo zou kunnen of kan veranderen echt kan veranderen stapje voor stapje als dat ze dat hier kunnen en ik denk zelfs dat dit de beste plekken is waar je terecht kunt komen als je hulp nodig hebt. Je zult je nu zeker wel denken jaja dat zal wel en je zal je afvragen waarom ik dit vindt en dat kan ik uitleggen. De sfeer die hier hangt is zo bezonder het is een gezellige fijne gezins sfeer wij wonnen bij het gezin soria en niet bij begeleiders. Wij zijn 24/7 bij deze 5 bezondere mensen ze delen hun hele leven met ons goed en slechte momente en ze zijn niet weg om 5 uur en komen weer om 7 uur deze mensen inversteren in ons je bouwt een bandt op met hun een blijvende bandt voor de rest van je leven als je dit wilt natuurlijk. Ze zullen er de rest van je leven voor je zijn als je dit wilt natuurlijk. Huize Soria bestaat nu 20 jaar en de mensen waar wij bij wonnen de 5 sorias die dit allemaal voor ons doen spreken nog steeds de mensen van de eerste paar jaren omdat hun voelen dat huize soria hun leven heeft veranderdt dat vindt ik mooi dat ze dat doen dat dat

verdienen ze ook. Ik voel me hier geen nummertje ik voel me hier als wie ik ben er wordt gekeken naar ons niet naar geld of naar wat dan ook anders. Voor mij is mijn leven hier ook 180 graden gedraaidt ik kwam hier binnen met helemaal niks ik was me gezin kwijt ik had geen vrienden die goed voor me waren ik had geen school geen toekomst ik had meerderen problemen met justitie en het zag er allemaal alles behalve rooskleurig voor mij uit . Ik was 16 en zag dat toen nog niet zo maar als ik niet naar hier was gekomen was ik als ik 18 zou worden klaar geweest zijn en was er niks meer te redden en had ik geen leven voor mij ik ben nu 17 bijna 18 en woon bijna 2 jaar hier en ik heb mijn school diploma kunnen halen ik heb mijn gezin treug ik heb een droom ik heb een uitgestippelde loopbaan en hoe ik mijn droom wil gaan halen ik voel me vrolijk heel mijn levenslust en toekomst en mogelijkheiden zijn treug door deze mensen. En naast al deze ontwikkelings punten geven ze ons ook zo ontzettendt veel mooie herinneringen en ervaringen die onbetaalbaar.
Zijn zoals dat ik in 2025 in de zomer een aantal dagen met de sorias en de groep naa de pyrieeén ben geweest, ik ben naar toledo geweest met een touring bus die ze hadden gehuurt ,we gaan naar boxwedstrijden kijken van de zoon van de gezinsouders , we gaan schaatsen , we vieren kerst en pasen en oud op nieuw en al die feesten ontzettendt uitgebreidt , je verjaardag is echt jou dag je voelt je speciaal , je maakt tijdens werk zulke leuke heringen mee door met zen alle op de tractor te zitten en rondt te crossen over de grooten landen die we hier hebben ,door paardt te rijden en te verzorgen ,door samen met de spaanse werkmensen (die hier werken en die je ervaring op verschillende vlakken mee geven van timmerman tot tuinman tot bouwer tot dieren verzorgen tot kappers werk.
En met de kinderen van de gezinsouders geven we soms spaanse scholen les te geven die hier op bezoek komen over vogels en paarden , we gaan naar super groote zemparken. In de zomer we doen van allerij uitjes in zoals het strandt ,naar tebarca gegaan ,vaak gaan shoppen , en filmnachten en nog veel

meer. Verder lopen we in de winter ook over kerst markjes of zitten we gezellig met zen alle bij de houtkachel tv te kijken met de kaarsjes en lampjes aan met een lekker chipie op tafel en over het algemeen lach je zo ontzettendt veel met elkaar .Ik kan nog 10000 meer dingen op noemen maar al met al is mijn punt dat de 5 sorias zo ontzettendt hard hun best doen om naast onze behandeling en al die dingen ons ook een onzettendt fijne tijd te geven en dat geven ze ons! En die slechten woorden die ze hebben verteldt in het nieuwsuur klopen voor geen reet. En dat verdiennen ze ook niet!! En als laaste krijg je als je klaar bent en als je naar huis gaat altijd een hele stappel met honderde uitgeprinte fotos mee van al die prachtige momenten en herineringen die je hier met elkaar hebt gemaakt. En dit is een vraag voor youri : heb je ook aan de jongeren die je hebt gesproken over hier gevraagdt of ze je die fotos willen laten zien en zo niet is het een aanrader om het alsnog te doen dan weet ik wel zeker dat je een eerlijker en realischer beeldt gaat krijgen over deze bezondere plek.

En van de punten die ik op het nieuws delen herken ik zeker wel een paar punten maar ik vindt dat ze verkeerdt worden gebracht of zonder context. Zoals dat je tijdens werk niet naar je woning kunt dat is toch eigelijk logisch wandt als ik later een baan hebt en ik kom aan op mijn werkplek en ik ben iets vergeten wat ik nodig heb dan ben ik toch ook de lul. Dus daarmee wordt mij geleerdt dat ik mijn spulletjes gewoon altijd netjes op oorden heb. En natuurlijk als het echt nodig is kan echt wel gewoon naar me woning om het op te halen of als het echt nodig is of om een anderen reden kan ik echt wel gewoon naar mijn woning . En verder zag ik ook op het nieuws dat je ze zeggen dat je mails de je stuurt worden mee gelezen en dat je niet echt kunt vertellen wat je voelt of dat er wordt gezegdt dat je je ouders manipuleerdt. Dit klopt niet en ligt anders

dan wordt vertelt. Ik denk dat het heel normaal is dat ze je mails in het begin mee lezen om te verkomen dat er verkeerde dingen woorden gecomuniceerdt of om te verkomen dat je in contact blijft met je ouden cirkel en met de belangerijkste reden zodat ze je kunnen helpen. Wandt bijna alle jongeren die hier komen wonnen zijn het contact en de bandt met hun gezin kwijt. Ik ook mijn ouders waren bang voor mij ik was ze helemaal kwijt geraakt en dat moet je opnieuw met elkaar gaan opbouwen en dat is zo ontzettendt ingewikkeldt en soms moet je opletten en na denken over hoe je dingen met elkaar bespreekt. En dat gaat weg daar wordt je losser in met de tijd samen met je ouders maar vooral in het begin van je traject licht dat allemaal heel gevoelig en daarmee wordt je geholpen. Je wordt geholpen doordat ze je leren hoe je je ouders weer vertrouwen moet geven en hoe je er juist voor zorgt dat je ouders zich weer vrij gaan voelen en hoe je elkaar treug vindt. En ik zelf als jongeren weet dat niet zo goed hoe en anderen jongeren ook niet wandt als we het allemaal zo goed zelf konden dan waren we hier nooit geweest. Maar we hebben deze hulp nodig en omdat wij het soms niet zelf kunnen is het dus nodig dat we er soms op worden gewezen met wat we bezig zijn of hoe we dingen bij onze ouders over brengen. En ja wij leefde vroeger in nederlandt in een levensstyl waarin je je ouders manuplueerdt en dat zat in je systeem bewust of onbewust en daar moet je soms op gewezen worden als je wilt dat het stopt en dat jij en je ouders weer dichter bij elkaar kunnen komen en dat je bewuster wordt dus dat licht heel erg anders dan dat het gebracht wordt door het nieuws. En zo zijn er nog een hele hoop anderen punten waar eigenlijk alles gewoon bullshit van is en gelogen is of net zo als deze punten zonder context of reden worden gebracht.

Ik ben zelf super super tevreden over hier en ik ben er zelfs dankbaar

voor dat ik hier MAG wonnen en dat ik de kans kreeg om hier mezelf te gaan ontwikkelen en ik ben er nog lang niet dus als ze mij nu al tot hier hebben kunnen brnegen laat staan waar ze me nog verder kunnen brengen en alles wat ik kwijt was treug te krijgen!! En ik houw echt super veel van de 5 sorias. En ik hoop dat mensen door het lezen van mijn verhaal toch een ander beeldt hebben gekregen van Huize Soria. Een echter en realistischer beeldt van hoe ze hier dingen aanpakken en met ons omgaan

Groet ,

- **Sven 15 september om 18:52**

Maandag 14-09-26 om tien uur is huize soria op het nieuws gekomen, ex clienten die hier hebben gewoont hebben allemaal roddels vertelt over huize soria, ze beschrijven deze plek als een gevangennis als een straf kamp, toen ik van dit nieuws hoorde werd ik zo verdrietig en boos, ik ben een jongeren die nu woont bij huize soria, en julie hebben geen idee hoeveel ties en marion en de sorias voor me beteken, hoe goed ze me hier helpen hoe ze me van me verslavingen en problemen hebben geholpen, hoe ze mee steeds weer elke dag nieuwe dingen leren om voormij een mooie toekomst te. geven en dat ik zelfstandig word, in nederland had ik nergens meer hoop op, niet in de mensen niet in het leven niet in m,n ouders, deze mensen zijn mijn veilige haven geworden deze mensen en deze plek hebben mijn leven omgedraait , van een meisje die het leven en niemand meer zag zitten, tot een meisje die weer blij is als ze wakker word die blij is als ze werkt die blij is als ze wat doet die weer een toekomst voor d,r ziet, dus niks huize soria is een strafkamp want dan ben je bij het verkeerde adres, en waarom alleen verhaal halen bij

mensen die hier gewoont hebben? en waarom komen julie niet eerst naar ons toe? wij wonen hier, wij leven elke dag met de soria s wij maken hier nu alles mee, dus is het niet veel realistiser om naar ons toe te komen inplaats van alleen de mensen die wat slechts te zeggen hebben, die er zelf een potje van hebben gemaakt, niet ties en marion,want die doen zo hun stinkende best om voor ons een mooie toekomst te maken dat we op een goede mooie manier kunnen opgroeien, en jah we hebben dag besteding, maar. wat wil je dan de hele dag op je luie reed zitten, dat is wat ik in nederland deed, ik was zo lui ik wilde niet eens de vaatwasser voor me moeder uitruimen ik wilde het kleinste niet doen voor me ouders, en nu ik wil helpen, ik wil mensen blij zien, ik wil dienstbaar zijn, hier heb ik leren werken, hier heb ik geleerd om sociaal te zijn ik durf nu met vreemde mensen te praaten, zelfs in een vreemde taal probeer ik het, ik weet hoe ik moet werken en daardoor ben ik voorbereid voor nederland want als ik weer in nederland ben, zie je mij geen nee meer zeggen tegen een vaatwasser uitruimen, lui zijn is niet meer iets voor mij, en sorry, de mensen in nederland of de meeste jongeren in nederland zijn lui, ik vind dagbesteding leuk, en het is niet alleen geulen graven of onkruid plukken, als je met die intensi gaat werken ja dan is het niet leuk nee maar elke keer is het leuk met werk ik vind het heerlijk om de paarden de borstelen, en ze te knuffelen, wat ze er dan niet bij zeggen is de keren dat ze op het paard hebben gezeten en hebben gereden en de leuke activiteiten die we doen, ook tijdens werk en hoeveel leuke momenten we hebben tijdens werk, en uhhh logish dat je tijdens het werken niet naar je kamer mag, dat doe je op je eigen werk toch ook niet? ties en marion(de soria s) geven ons zoveel, voordat ik naar spanje toe kwam hoorde ik ook allemaal verhalen over huize soria, jah ik was bang maar ik woon hier al 7 maanden en niks van waar wat al die mensen zeggen, ik heb een heel gezond lichaam hier gekregen ik voel me gelukkiger en ik heb hoop in mijn ouders, ik heb nog

zoveel meer te zeggen maar het enige wat ik nog wil zeggen is dat ik het laf vind van de mensen die dit allemaal zeggen en dat het respect van mij naar ties en marion heel groot is, ik hou van ze en ik mijn band met ze niet laten verpesten door wat de gemeente denk of wat ander zeggen, ties en marion, de sorias zijn mijn veilige haven en dat gaat niet veranderen.

groetjes,

- **Zorgboerderij 15 september 17:57**

Hallo Timo, Marion en Tista,

Onderstaande mail schokte ons.
We keken de beelden van Nieuwsuur terug en zagen daar een samenvatting van een onderzoeksjournalist dat niet met feiten en bewijzen onderbouwd was. Zendtijd was daar blijkbaar te duur voor.
Wat de jongens die deze macabere verhalen voor hebben gedragen is niet mals.
Als dit werkelijk zo zou zijn gebeurd dan zouden ze eigenlijk ook zo stoer moeten zijn geweest om te vertellen waarom het zover zou zijn gekomen. Want dan moet je wel echt iets misdaan hebben.

De meeste jongeren zitten niet voor hun eigenwijsheid bij jullie want die kunnen heel veel mensen hier ook wel de baas. Hé Jasmijn, ook jij hebt wel eens op een stapel stenen gezeten je zonden te overdenken. En na een gesprek ging je dan weer aan de gang.

Wij geloven ook niet dat jullie worden geslagen. En waarom niet? Jullie ouders moeten twee keer per jaar opdraven voor contactmomenten en jullie kunnen regelmatig video bellen met elkaar weet ik van je ouders.

Dat jullie weinig eten zouden krijgen geloof ik ook niet want dat wij met jou video belde begin augustus vond ik echt niet dat jij er slecht uit zag. En als dat wel zo zou zijn geweest dan hadden je ouders vast wel aan de bel getrokken bij Tista en Marion.

We geloven ook niet dat als jij of jullie niks willen doen dat jullie maar op een paaltje moeten gaan zitten de hele dag. Voor degene die het zou betreffen zou het wel eens goed zijn om dat een uurtje te doen om je zonden te overdenken en dan via een gesprek weer tot reden te komen en weer iets gaan doen zodat je voldoening krijgt in wat je doet.

En het laatste punt wat je aanroert geloof ik al helemaal niet want "hard werken" dan moet je heel vroeg beginnen, een uur of vijf in de morgen of zo. Geen eten krijgen, heb ik niet aan jou af kunnen zien. En jullie slaan wil er bij mij niet in want dan zouden je ouders allang al een traumatische dochter hebben gehad waarvan zij zich zouden afvragen of die niet beter af is in Holland.

Voor ik dit ging schrijven heb ik contact met je moeder gehad en die heeft mij twee documenten opgestuurd namelijk "wederhoor" en "reactie uitzending Nieuwsuur" en daar kon ik mij beter in vinden als dat stukje zendtijd van een minuut of zes waarin geen feiten aan bod komen en al helemaal de aanleiding naar de mishandelingen als die er al zouden zijn die bleven achterwege.

Volgens ons zit jij daar in huize soria op een goede plek en wensen je een goed herstel toe .
Wij staan achter je.

Met vriendelijke groeten,

Boerenzorg

- **Ruben 2 oktober om 14:14**

Hola Juan,

Como te comentaba por WhatsApp, quiero dejarte por escrito mi experiencia personal y profesional con vosotros durante todos estos años, y tienes mi permiso para publicar este mensaje si consideras que puede ayudar a que también se conozca la experiencia de quienes hemos estado cerca de vuestro proyecto.

Llevo trabajando con vosotros desde hace más de diez años, prestándoos distintos servicios profesionales desde Grupo ZAS, entre ellos trabajos relacionados con vuestra página web, redes sociales, diseño y comunicación. Durante todo este tiempo he tenido la oportunidad de visitar el centro en numerosas ocasiones y de mantener una relación continuada tanto contigo como con otras personas de vuestro equipo.

Mi experiencia siempre ha sido positiva. En el ámbito profesional, el trato hacia mí y hacia mi empresa ha sido siempre cercano, respetuoso y correcto. Los compromisos adquiridos se han cumplido, nuestros trabajos han sido tratados con respeto y nunca he tenido ningún problema en nuestra relación profesional.

Pero, más allá de nuestra relación como proveedor, durante mis visitas también he podido conocer de cerca el entorno en el que desarrollabais vuestra labor.

Soy consciente de que trabajáis con niños y adolescentes en situaciones personales y sociales muy complejas, algunos de ellos con problemáticas especialmente difíciles, y que precisamente por ello existen normas, protocolos y una disciplina que necesariamente deben ser rigurosos.

Lo que yo puedo contar es únicamente aquello que he visto personalmente. Y durante todos estos años, en mis visitas al centro, nunca he presenciado un trato que me haya resultado extraño, inadecuado o irrespetuoso hacia los menores. Mi percepción ha sido justamente la contraria.

He visto a los chicos atendidos, realizando sus tareas y participando en las diferentes actividades del centro, desde el cuidado de los animales y los caballos hasta labores relacionadas con el campo y otras responsabilidades cotidianas. Las veces que he tenido ocasión de hablar o relacionarme con ellos, el trato también ha sido completamente normal y respetuoso.

Evidentemente, yo no he formado parte de la organización ni puedo hablar de aquello que no he visto o vivido personalmente. Pero precisamente por eso considero importante contar lo que sí conozco de primera mano después de tantos años: siempre he percibido en vuestro trabajo respeto, cercanía, rigor y humanidad hacia las personas de vuestro entorno.

Me entristece profundamente que el proyecto termine de esta manera y, especialmente, el daño que esta situación pueda estar causando a vuestro nombre y al de las personas que durante tantos años habéis trabajado allí.

Esta es mi experiencia y mi testimonio personal, expresado libremente y desde lo que yo mismo he podido conocer durante todos estos años. Puedes hacerlo público si consideras que puede servir para que también se escuche esta parte de vuestra historia.

Te mando mucho ánimo y toda mi fuerza para afrontar este momento.

Un abrazo,

Rubén

- **Xperanza 30 september om 16:37**

Lieve mensen van Soria,
Naar aanleiding van de berichtgeving van Nieuwsuur wil ik jullie graag een hart onder de riem steken. Zoals ik jullie heb leren kennen, hebben jullie een groot hart voor de jongeren en de zorg die zij nodig hebben.
Ik herinner me nog dat ik in Spanje was en een jongeman, die destijds van Xperanza naar Soria was gegaan, terugkwam op de groep. Hij vertelde over zijn ervaringen bij Xperanza en Soria. Wat mij vooral raakte, was hoe hij was veranderd: zijn houding, de manier waarop hij sprak en het respect waarmee hij iedereen benaderde.
Maar bovenal zag ik een jongeman die zichzelf had gevonden in de chaos van de wereld om hem heen. Hij had zijn balans teruggevonden.
Voor mij is dat waar zorg voor staat: jongeren helpen om vertrouwen in zichzelf te krijgen, een positief zelfbeeld op te bouwen en hun plek te vinden. En die glimlach, die je niet alleen op hun gezicht ziet, maar ook in hun ogen.
Die herinnering draag ik met me mee en wilde ik juist nu met jullie delen. Ik wens jullie veel kracht en sterkte in deze moeilijke periode.
Warme groet,
Jolanda

- **Romy 28 september om 19:52**

Heey Tista en Marion, ik vind het zo erg wat er op de NOS gezegd is.
Hierbij mijn verklaring, hopelijk kunnen jullie er wat mee.

Hi, ik ben Romy en ik ben in 2015 vrijwillig bij de Soria's komen wonen. Ik was toen 18 jaar en in Nederland liep ik helemaal vast. Van verkeerde vriendjes , wonend in een internaat tot aan problemen op school en heftig drugsgebruik. School was er helemaal klaar mee en een paar maanden later zat ik in het vliegtuig naar Spanje na een kortdurig verblijf in een safehouse omdat het allemaal zó erg uit de hand was gelopen.
In het begin viel me gelijk op hoe netjes en schoon alles was, de lampjes in huis hadden van die fijne warme kleuren en het huis had een gezellige huiselijke inrichting, iets wat ik niet gewend was na jaren in internaten te hebben gewoond.
Ook mijn kamer was een fijne plek, in het begin natuurlijk wel wennen maar ondanks mijn heftige slaapproblemen in Nederland voelde het hier gelijk veilig genoeg en kon ik al snel de nachten weer doorslapen. Dit kwam ook doordat ik vanaf dag 1 de structuur leerde van 21.00 uur gaan we naar boven om je klaar te maken voor bed, nog even wat lezen voor het slapengaan en daarna lekker slapen.
De dagen vlogen voorbij, overdag hadden we een fijn ritme van werken op het land of met de dieren. Je kon van alles doen, lekker bouwen met de bouwer, nieuwe dingen leren over de tuin met de tuinman of helpen om voor de dieren te zorgen in hun eigen dierenasiel met de dierenarts.
Ik ben helemaal gek op dieren dus was daar ook veel te vinden, had vaak de leiding over een groepje jongeren en zo deden we het met zijn allen.
Uiteindelijk heb ik zelfs een studie dierenartsassistente van Tista en Marion gekregen omdat hun (een van de weinigen) er in geloofden dat ik het kon.
Dit is allemaal in vrij korte tijdsduur zo gegaan en dat terwijl ik het hun echt niet makkelijk heb gemaakt, omdat ik uit een slechte thuissituatie kwam wist ik niet wat een "gezin" inhield. In Nederlandse internaten krijg je niet de liefde die Tista en Marion mij altijd gegeven hebben. Maar in het begin vond ik de liefde die hun gaven als gezinsouders maar gek en heb ik me er heel veel tegen verzet. Dit uitte zich in heel boos worden, ze dagenlang negeren en weglopen. Ik heb ze echt veel pijn gedaan en keer op keer stonden ze toch weer voor me klaar en hielpen ze me er weer bovenop met hun geweldige gezin. We zijn echt heel hecht geworden en ik ben veel van ze gaan houden.
Ik vind het ook heel erg om te zien/horen hoe andere jongeren over Tista en Marion praten en mensen van buitenaf een verkeerd beeld geven over Soria. Hoe het gezin keer op keer "klappen" krijgt van jongens die het niet "eens" zijn geweest met hun behandeling en nu het slachtoffer uit zijn gaan hangen. Mensen van buitenaf moeten snappen dat Tista en Marion regelmatig jongeren aannamen die uit het criminele circuit kwamen en toelieten in hun gezin! Die jongens hebben hun regelmatig bestolen, verkeerde sferen neer gezet en het onveilig geprobeerd te hebben gemaakt voor andere kwetsbare cliënten en de Soria's zelf. En zelfs toen hebben Tista en Marion hun hand niet losgelaten en ze altijd zo goed mogelijk proberen te helpen.
En de jongens mochten gewoon mailen als ze naar huis wilden, waren ze helemaal vrij in alleen van Nederlandse instanties mochten ze niet terug omdat niemand ze wilde hebben in Nederland omdat het CRIMINELEN zijn.

Ik hou in ieder geval heel veel van Tista, Marion en hun kinderen. Ze hebben mijn leven echt veranderd en zullen altijd een belangrijk onderdeel van mijn leven zijn. Dankzij hun leef ik uberhaupt nog en heb ik nu een heel leuk leven waarin ik gelukkig ben.

Groetjes Romy

- **Dirk 20 september om 20:28**

Nou ja, ik heb jullie lang heel lang niet gesproken eigenlijk om even heel ongemakkelijk te beginnen zeg maar maar ik heb ja, ik werk al heel lang achter de bar en ik heb daar ——— ontmoet die bij echt bij toeval kwamen d'r achter dat we daar allebei hebben gewoond nu is hij gister naar mij toegekomen. Heeft hij mij dus een advertentie laten zien over dat jullie nu dus gesloten moeten zijn en dat eigenlijk slaat gewoon helemaal nergens op. Ik weet ook niet zo goed hoe spraak moet beginnen wat dan nou wel doet gewoon pijn, weet je Dit is niet wat jullie verdienen van 2470. De afgelopen 20 jaar hebben jullie je leven opgegeven en natuurlijk waren op dit moment momenten dat heftig zijn misschien een andermans ogen maar ze moeten ook kijken naar naar wie die jongeren zijn toch van ja ik ben gewoon sprakeloos. Ik ben echt echt sprakeloos. Het is niet wat jullie verdienen. Dit is dit wow ja. Ben er gewoon stil van, zeg maar van ik hoop dat het goed gaat met jullie en ik hoop dat dat wellicht ik iets kan doen of ik ben bereid om mijn verhaal te doen of of wat dan ook, maar dit gaat te ver weet je nu zijn er een paar mensen hier in Nederland die hun zin hebben gekregen weet je wel terwijl hun de teringlijer sorry terwijl hun terwijl hun ja de verkeerde mensen waren ja ik snap het niet maar als ik iets kan doen voor jullie of iets mijn verhaal kan doen of weet ik veel wat ik kan doen voor het weten Marinus die die zelf ook heel erg op gefocust dan jullie te helpen en die die is was gister ook echt oprecht heel verdrietig Die heeft uiteindelijk nog ruzie boven gekregen omdat ie gewoon te vast in z'n hoofd zat, zeg maar maar ja, ik hoop gewoon dat jullie oké zijn. Ik ook ja ik nou sorry ik weet niet wat wat ik weet niet ik kan me niet voorstellen wat je nu doormaken van. Nou ja, als ik iets kan doen of weet ik veel wat van zeg het me alsjeblieft dan ga ik dat regelen ja ik weet het niet zo goed ja ik gun er echt stil van. Het is ook ongemakkelijk dat ik nu tegen de microfoon praat natuurlijk en niet kan horen wat jullie zeggen maar het is dit is niet wat jullie verdienen. Jullie zijn goeie mensen. Jullie hebben je leven opgegeven om een paar blagen terug de rit op te krijgen en dan gebeurt dit. Dat is bizar. Het is echt fucking bizar.

- **Wineke 16 september om 11:23**

Hoi Tista en Marion

Geschokt heb ik gister gekeken naar nieuwsuur: wat een schandalig stukje journalistiek!
En hij is niet eens langs gegaan bij jullie. Beschamend!

Geen oog voor jullie passie en idealisme. Dat doet me pijn, ik kan me niet eens voorstellen hoe dit voor jullie moet zijn. Ik hoop dat jullie het naast je neer kunnen leggen en vasthouden aan je eigen overtuiging: alles doen om jongeren met extreem moeilijke geschiedenissen toch te helpen.

Ik denk aan jullie

Hartelijke groet
Wineke

- **Netty 2 oktober om 20:30**

Beste Yoeri en Lune,

Met grote verbazing las ik dit bericht https://nos.nl/nieuwsuur/artikel/2630917-nederlandse-jongeren-ondanks-zorgen-over-veiligheid-toch-geplaatst-in-spaans-tehuis en hoorde ik vandaag over de verstrekkende gevolgen die dit heeft voor de jonge mensen die in Huize Soria de kans krijgen om hun leven te resetten. Ik begrijp dat de jonge mensen die nu naar Nederland terug moeten (die hier vaak geen plek hebben om naar toe te gaan, laat staan dat ze er adequate hulp kunnen krijgen) helemaal niet naar huis willen! Ze waren immers in Spanje omdat de hulp er in Nederland niet is.

Wij hebben de familie Soria door de jaren heen met grote bewondering gevolgd en één ding staat voor ons als een paal boven water: de aantijgingen over slechte behandeling van de aan hun zorgen toevertrouwde jonge mensen kloppen niet. En bij het gedoe rondom een vergunning zouden ze moeten worden geholpen, in plaats van deze hetze over ze af te roepen.

In al die jaren hebben we goed begrepen dat een jongere die het eenmaal terug in Nederland, ondanks intensieve begeleiding toch niet lukt om een leven op te bouwen, rancuneus om zich heen kan slaan. Iemand moet immers de schuld van het 'falen' krijgen. Bedenk daarbij ook dat het vaak om jongeren gaat met complexe en grote problemen. Ik hoop van harte dat u zich niet voor zo'n rancuneus karretje hebt laten spannen, maar eerlijk gezegd ben ik bang van wel!

De Soria's verdienen alle lof voor hun moeilijke werk. En ik denk dat het goed zou zijn als u een van de vele mensen die in Huize Soria de weg naar een goed leven hebben gevonden eens zou vragen naar hun bevindingen. Ook sensationeel, maar ja, dat roept geen verontwaardiging op…

Wat u doet en bericht heeft effect, daar bent u verantwoordelijk voor. En hier heeft u in mijn ogen een hele grote fout gemaakt.

Met vriendelijk groet,

Netty

- **Bart 3 oktober om 13:46**

Met verbazing heb ik gekeken naar de uitzending van Nieuwsuur d.d. 14 september 2026.

Ik heb zelf een, destijds, jong volwassen, kind dat meer dan twee jaar in Huize Soria gewoond heeft en ben dus ervaringsdeskundige uit de eerste hand.

Mijn kind is door de Nederlandse kinderrechter naar Huize Soria gestuurd omdat:

a. het (kind) weg moest uit de vertrouwde omgeving hier in Nederland om diverse redenen en

b. Het (kind) van nature goed is qua inborst alleen door in- en externe omstandigheden op het verkeerde pad gekomen was en een nieuwe kans verdiende om aan zichzelf te werken en clean, zelfbewust en klaar voor de Nederlandse maatschappij terug te keren.

Huize Soria is in alle opzichten een Godsgeschenk geweest voor mijn kind en is een totaal ander mens geworden door de liefdevolle aanpak van het gezin dat het huis leidt en alle betrokkenen in- en extern. Het gaat ongelooflijk goed met mijn kind en zij functioneert zoals "dat hoort". Mijn kind heeft na terugkomst uit het huis geen alcohol en stimulerende middelen gebruikt en heeft een mooie, verantwoordelijke fulltime job. Dit was als zij in Nederland gebleven was (in een gesloten inrichting of iets zoals dat) totaal onmogelijk geweest! Hiervoor ben ik Huize Soria, de familie, alle overige betrokkenen in Spanje EN de mensen in Nederland van SAVE, de rechterlijke macht en justitie eeuwig dankbaar!

Tijdens het verblijf van mijn kind in het huis zijn wij als ouders wekelijks door het kind zelf en periodiek door Huize Soria telefonisch, per email, via teams meetings etc. geïnformeerd over het wel en wee en reilen en zeilen in het huis en hoe het met het kind zelf ging. Ook zijn wij als ouders, meerdere keren per jaar naar Huize Soria afgereisd voor overleg, gezamenlijke meetings en voor quality time samen met het kind. Wat mij uit alle contacten is bijgebleven en wat vanaf dag 1 duidelijk was is dat in Huize Soria alles doordacht is en met een reden gebeurt in het belang van het kind! Overal is over nagedacht en de liefde voor het kind, dader of slachtoffer, is overduidelijk en staat centraal in alles wat er dagelijks gebeurt! Er zijn zelfs voorbeelden van kinderen die, ook al was de subsidiekraan vanuit Nederland stilgezet, vrijwillig bleven omdat het kind zelf aan gaf nog niet klaar te zijn. Dit op kosten van Huize Soria zelf.

Het zou de betreffende "journalisten" sieren dat zij niet alleen goede sier en ophef maken met kinderen die om welke reden dan ook afgeven op het huis maar ook contact opnemen met voormalige inwoners die wel goede ervaringen hebben en die volledig weer deelnemen aan de Nederlandse maatschappij. Er zijn in de afgelopen 20 jaar meer dan 250 jongeren daar geweest dus zo moeilijk kan het niet zijn een aantal van hen ook te raadplegen in plaats van een aantal minder tevredenen een podium te geven om hun frustraties te uiten en het huis in diskrediet te brengen. Onterecht. Deze jongeren hebben nu een excuus en podium gekregen om hun eigen onwil en verantwoordelijkheid om te willen veranderen af te wentelen op een instituut waar de Nederlandse jeugdhulpverlening een voorbeeld aan kan nemen! Dit zijn overigens niet alleen mijn woorden, maar ook de conclusie die eerder dit decennium door officiële instanties in Nederland gedaan zijn nav onderzoek in de begin jaren 20 van deze eeuw.

Daarnaast mis ik in de uitzending van Nieuwsuur elke vorm van wederhoor. Er is voor de poort gestaan (kon de bel niet gevonden worden) en er is met een drone over het land gevlogen. Met toestemming?

In mijn beleving had dit item nooit uitgezonden mogen worden zonder met de eigenaren van Huize Soria om de tafel te hebben gezeten, zij hebben immers meerdere keren aangegeven hiervoor open te staan. Dit is een heel slecht staaltje ´lekker

snel scoren journalistiek´ en ik betreur het ten zeerste dat een doorgaans betrouwbaar programma als Nieuwsuur hier zo makkelijk mee om gegaan is. Zeer kwalijk en zeker als van tevoren duidelijk is dat er alleen maar verliezers zijn! Op de kijkcijfers en het ego van de betreffende journalist na dan... Ik vraag mij ook af wat zijn drijfveer was. De verliezers zijn namelijk Huize Soria, de medewerkers van dit unieke en succesvolle project maar vooral de jongvolwassenen die, nu het huis gesloten is, hals overkop terug naar Nederland moeten. Terwijl ze om zwaarwegende redenen juist uit Nederland weg moesten! Wat gebeurt er hier in Nederland met hen, in een opzichtig falend en blunderend jeugdhulpverleningssysteem? Ook dit had een reden kunnen of moeten zijn dat dit onderwerp niet uitgezonden had mogen worden zonder aan waarheidsvinding, hoor en wederhoor en respect voor alle betrokkenen gedacht te hebben. Laat staan de consequenties te hebben overzien en in overweging te hebben genomen. Het slaat echt door in dit land. Schaam jullie, Nieuwsuur!

- **Desiree 1 oktober om 15:44**

Er waren eens drie mensen : IEMAND, IEDEREEN en
NIEMAND.
Op een dag moest er een belangrijke opdracht
worden vervuld.
IEDEREEN werd gevraagd dit te doen.
IEDEREEN dacht echter dat IEMAND het wel zou doen.
En hoewel IEDEREEN het kon, deed NIEMAND het.
Hierdoor werd IEMAND boos, omdat het de taak was van IEDEREEN en nu had NIEMAND het gedaan.
IEDEREEN dacht dat IEMAND het had kunnen doen, maar NIEMAND had zich gerealiseerd dat niet
IEDEREEN het wilde doen.
Aan het eind beschuldigde IEDEREEN IEMAND omdat NIEMAND deed wat IEDEREEN had kunnen doen…

- **Jan 20 oktober om 9:33**

Kritische kanttekening bij deze berichtgeving

Ik heb grote twijfels bij de manier waarop dit verhaal door Nieuwsuur wordt gepresenteerd. Naar mijn ervaring worden situaties door journalisten soms sterk uitvergroot, waardoor een eenzijdig en mogelijk vertekend beeld ontstaat.

Natuurlijk moeten eventuele misstanden in de jeugdzorg serieus worden onderzocht. Maar ernstige beschuldigingen verdienen ook een zorgvuldig, onafhankelijk en evenwichtig onderzoek, waarbij alle betrokken partijen daadwerkelijk worden gehoord.

Wat mij vooral stoort, is de stellige toon van deze berichtgeving. Er worden zeer zware termen gebruikt, zoals 'kindermarteling' en 'structurele mishandeling'. Juist bij zulke beschuldigingen vind ik het belangrijk om duidelijk onderscheid te maken tussen persoonlijke verklaringen, vastgestelde feiten en conclusies van deskundigen.

Ik vraag mij dan ook af of de volledige context voldoende is belicht en of de betrokken instelling een eerlijke kans heeft gekregen om haar kant van het verhaal toe te lichten.

Kritisch zijn op mogelijke misstanden is terecht, maar kritisch zijn op de journalistiek die daarover bericht, is minstens zo belangrijk.

Waarheidsvinding moet vooropstaan, niet de sensatie.
Jan

Van: — — — — — — — — —
Onderwerp: RE: Bericht aan journalisten Nieuwsuur
Datum: 3 oktober 2026 om 06:50:29 CEST
Aan: — — — — — — — — —

Goedemorgen Tista en Marion,

Ja zeker, ik vind het goed dat je mijn e-mail aan Joeri en Lune op jullie website plaatst!

Misschien nog interessant om te weten, Yoeri belde me gisteren binnen een half uur nadat ik het mailtje naar hem verstuurd had. Mijn laatste zin had hem flink geraakt. Hij was nergens schuldig aan, hij had zich aan alle regels van de journalistiek gehouden. Hij is slechts de boodschapper.

Hij zei: dat ‘ze’ meerdere jonge mensen uit verschillende tijden die elkaar niet kennen, hebben gesproken die een eenduidig verhaal hebben verteld, zodanig eenduidig dat het wel waar moet zijn. Hij zei: dat de goede ervaringen van anderen kunnen bestaan naast de slechte ervaringen die zij nu hebben gehoord, het kan naast elkaar bestaan en allebei waar zijn. Dat er erg veel mensen met positieve verhalen bij hen hebben gereageerd, dat jullie waarschijnlijk mensen hebben aangespoord om die positieve verhalen naar voren te brengen, dat dat jullie goed recht is. Dat door hun berichtgeving de Spaanse overheid besluit die vergunning niet te geven, betekent volgens hem dat de overheid in Spanje tot dan toe heeft zitten slapen. Dat deed bij mij de deur dicht. Ik heb het gesprek beëindigd.

Ik heb nergens zo leren debatteren, niet zoals hij dat deed. Ik heb op één moment gehoord dat hij van zijn stuk was gebracht, toen ik zei dat ik had gehoord dat de mensen die speciaal zouden komen kijken naar de dagbesteding pas kwamen toen de dagbesteding voor die dag al voorbij was. Maar hij herpakte zich snel en zei dat voor zo’n bezoek toch alles opgepoetst wordt en dat het in elk geval betekent dat ze de dagbesteding niet hebben gezien.

Het is me ook duidelijk dat hij heel erg te doen heeft met de personen die hij heeft gesproken. Zwaar getraumatiseerde jongeren noemt hij ze. Ik ben vergeten te vragen hoe ze aan het onderwerp kwamen, of de jongeren hen zelf benaderd hebben en hoe ze aan meerdere personen komen. Mijn gemiste kans…

Ik zou zeggen: zet ‘m op!

Dag, dag,

Netty

Het is 8 oktober. Ik heet ——— en heb bij Huize Soria gewoond. In deze brief leg ik je uit hoe ik het heb ervaren en wat het mij heeft opgeleverd in de tijd dat ik hier woon.
In het begin was het heel eng. Ik ging naar een land dat ik bijna niet kende, zonder mijn ouders. Eind oktober had ik een kennismakingsgesprek met Tista en Marion. Ik dacht dat ik gewoon op een lange vakantie zou gaan.
Ik ging met Rink en Lilian naar Schiphol en later stapten we in het vliegtuig en gingen richting Alicante. We waren geland en gingen naar Huize Soria. Daar ontmoette ik de kinderen van de Soria's en je voelde al gelijk dat ze betrouwbaar waren.
Ik ging mijn kamer inrichten en ze zeiden al gelijk: "Heb je honger? Maak maar een broodje." Werken en de dag- en nachtritmes had ik niet echt, dus het was eerst een beetje moeilijk. Maar met de tijd werd het heel fijn, iets waar ik me aan vast kon houden. Rust en regelmaat is zo fijn en belangrijk.
Eerst wou ik mijn eigen fouten niet onder ogen komen en ging ik liegen en bedriegen om eronderuit te komen. Nu is dat heel anders, maar ik ben nog niet genoeg gegroeid als ik zou willen…
Over de beschuldigingen die naar de Soria's gaan en over Nieuwsuur, mensen… En jullie denken dat, omdat een paar mensen hun kans bij Huize Soria niet met twee handen hebben gepakt en nu misschien weer op het andere pad zitten, ze gelijk hebben???
Hebben jullie niet even met mij gepraat? Want ik woonde gewoon bij Huize Soria destijds. Jullie weten niet wat jullie hebben aangericht in ons gezin, in Spanje en Nederland, van boosheid tot verdriet. En luister even naar me.
Ik heb foto's van het hele jaar. Ik kan mijn vetjes laten zien. Ik kan zo veel doen en zeggen wat ik wil. Maar jullie hebben iets gedaan wat jullie denken goed gedaan te hebben.
Maar als jullie nog een onderzoek doen, kijk dan ook even in mijn dossier van Zilliz, alsjeblieft. Dan kan je zien wat ik in een jaar heb bereikt.

Ja, als dit niet genoeg is om jullie te kunnen overtuigen dat ik het goed heb, dan mag je langskomen en mij spreken.
Voor Yorie,
Hé, lieve grote vriend,
Je wilt niet weten wat dit met mij doet. Ik moet nu naar een land waar ik nog niet klaar voor ben en dat onveilig is voor mij. En ik moet nu mijn familie van Huize Soria wegzetten of aan de kant zetten, omdat jij denkt mij te helpen.
Als je mij wilt helpen, praat met me of doe iets meer dan jongeren te spreken die het niet goed hebben.
Maar ik wou blijven, omdat ik niet klaar ben. En het is bijna mijn tweede familie. En luister goed, jongeren: dit gaat voor mij nog moeilijker worden.
Bedankt, Yorie.
Van ———,

Wij zijn drie jongens die weten hoe het bij Huize Soria echt gaat en willen onze stem laten horen.

Wij hebben gehoordt over de verhalen die zijn vertelt over de verschrikkelijke dingen die hier zogenaamd zouden gebeuren. Wij zijn hier heel erg van geschrokken maar daar willen we niet echt op in gaan. Het is te belachelijk voor woorden. Maar waar we wel op in willen gaan is wat we hier wel allemaal doen en dat willen we graag met jullie delen. Dus vandaar deze behoorlijke lijst hier onder.

- We beginnen bij kerst. We komen naar beneden in onze mooiste outfit. Die hebben we samen gehaald in het winkelcentrum in Moorsja. Dat is een standaard uitje. We halen speciaal kleren voor kerst, omdat kerst een feest is waar je gewoon even net uitziet. Net zoals je dat bij je familie doet. Ik kom naar beneden en de tafel is helemaal vol gedipt met lekkere luxe broodjes, beleg, gezellige dekkaarsjes. Allemaal mooie lekkere dingen. We genieten van het samen zijn en het lekkere eten. En het kerstgevoel. De boom staat die we samen hebben opgemaakt. Dat is echt kerst. In de middag kijken we leuke kerstfilms, doen we spelletjes. Dan zijn we met elkaar. En ondertussen maken we samen met Marion het grote kerstdiner klaar. Het kerstdiner is echt onvoorstelbaar groot. Rolades, pureeën, aardappels, rijst, pasta's, sauzen, broodjes. Wat je ook kan opnoemen. Al het lekkere kaasfondue. Dat vind ik heerlijk. Maar al het lekkere, het is echt onvoorstelbaar wat daar op tafel staat. Je krijgt ook een stapel foto's als je hier weggaat. Met alle leuke herinneringen. En dan is er ook echt bewijs van de leuke herinneringen. En je kan ook zien dat het niet slecht is hier. Maar kerst is echt een van de leukste dingen die hier gebeurt. En we zijn echt samen.
- Bij Pasen komen we naar beneden, ook in ons paasbest. We komen beneden met een even grote en mooie tafel, net als bij kerst. We hebben luxe broodjes, luxe beleg, een hele mooie grote pasa's op ons bord. Gezelligheid, gezellige gesprekken en we voelen de liefde met elkaar. Door de dag heen spelen we leuke spelletjes, schilderen we paaseieren. We gaan eieren zoeken en wie het meeste eieren en het grootste ei heeft gevonden, dat is een soort hoofdprijs, die mag je dan houden. Het is gewoon een hele leuke feestdag, net als kerst.

- Bij Oud & Nieuw gaan we met z'n allen in de avond gourmetten. En als we aan het gourmetten zijn, staat de hele tafel vol met lekkere dingen. Marjan staat dan de hele dag in de keuken en dan helpen wij haar. Net zoals bij kerst, lekkere rollades, allemaal gebakken aardappeltjes, sauzen. Allemaal lekker luxe lekkernijen. In de avond blijven we tot laat op, gaan we tv kijken, dan doen we die Spaanse druiventraditie. Daarna gaan we allemaal lekker oliebollen, appelflappen eten, vuurwerk afsteken. Want dat mag nog wel hier in Spanje. Daarna bellen we onze ouders als we elkaar gefeliciteerd met nieuwjaar gewenst hebben. Dan wensen wij hun ook een gelukkig nieuwjaar. Het is echt, echt leuke feestdagen.
- En hetzelfde met Sinterklaas. Sinterklaas, dan trekken we zelf loodjes, we zetten onze schoenen, we maken surprises en gedichten voor elkaar. Marion bakt lekkere dingen voor ons, altijd Hollandse pepernoten op tafel. Echt zoals een Nederlandse Sinterklaas met cadeautjes.
- In de zomer barbecuen we. Dan staat één iemand achter de barbecue, dan zitten we met z'n allen lekker aan tafel. Ondertussen duiken we het zwembad in. We eten lekker, er staan allemaal lekkere dingen op tafel. Het gezamenlijk eten is echt een ding bij ons en dat wordt ook zeer gewaardeerd. En daardoor aan tafel, daar merk je ook echt dat we een gezin zijn. Ook al zijn we allemaal van andere ouders, we zijn een gezin.
- In de zomer doen we allemaal leuke dingen, we eisjes eten, we gaan naar de kloven, een soort natuurgebied en daar gaan we allemaal klieren, we gaan barbecueën, we gaan wandelen, picknicken, we gaan eten, we gaan de hele dag in het zwembad, we hebben een heel groot zwembad hier, we gaan naar een heel groot waterpark, we gaan op een fietstocht, we gaan naar Tabarka, dat is een heel groot eiland in de buurt, we doen allemaal leuke dingen en dat is met elkaar, we doen bijna elke dag wel wat, we gaan heel vaak naar een winkelcentrum.
- En het grootste ding is kamp, dan gaan we soms wel 8 tot 9 uur rijden in grote bussen met onze tassen vol ingepakt en dan lopen we

naar de bussen toe, het is vroeger net zoals een vakantie met je ouders en dan gingen we bijvoorbeeld naar het zuiden van Spanje of helemaal naar de noorden, naar de bergen, naar de Pyreneeën, daar huren we een heel groot huis waar je wel met 30 man kan slapen en dan gaan we uit eten, Marion kookt allemaal voor ons nog om 12 uur s'nacht, dat heb ik wel eens een keer meegemaakt, allemaal leuke dingen, we zetten er een Playstation neer, een tv en dan, we hebben allemaal lekkers voor, iedereen heeft bijna een tas vol met snoep en koek om het te vieren en we slapen allemaal op één zaal, het is soms klieren in de nacht, het is hartstikke gezellig, echt een vakantie en in de zomer is echt gewoon genieten en vakantie houden met elkaar en kampen is daar één van de grootste dingen van en elk jaar weer.

- Wat we winter in de oog nog doen, is elk jaar een nieuwjaarsduik. Dan denkt iedereen nieuwjaarsduik in de koude zee, ja oké de zee is hier iets warmer in Spanje. Maar dat is wel echt een leuk uitje, want dan gaan we allemaal in onze zwembroek en dan gaan we het water in. En dan hebben we gewoon een frisse start van het jaar. En als we daar zijn opgedroogd en we gaan weer terug naar huis van de zee, dan heeft Marion een heerlijke hutspot klaarstaan. Daar gaan we met z'n allen lekker hutspot eten en een film kijken en hartstikke gezellig hebben. Dat is 1 januari.
- We zijn een keer naar Toledo geweest, dat is de oude hoofdstad van Spanje. Daar heeft Marion een grote bus gehuurd en we zijn met z'n allen een hele dag in de bus gegaan. Allemaal snoep, echt een uitje. We zijn de hele stad hebben gezien en uit eten gegaan. Het was echt een heel leuk uitje. En naar museums gegaan.
- Elk winter is ook een standaard uitje schaatsen. Daar gaan we met z'n allen schaatsen en daarna gaan we lekker Burger King eten. Ja, gewoon lekker met elkaar schaatsen.
- We gaan heel vaak door het jaar weer naar de bioscoop. En dan gaan we een nieuwe film zien. Laatst hadden we nog een nieuwe Spider-Man gekeken.
- We gaan heel vaak shoppen en een van de grootste shoppingcentra is in Murcia. Dat is een van de grootste malls in Spanje. In Moersia

staat ook een hele grote Ikea, daar gaan we ook heel vaak heen. Bijvoorbeeld na filmnacht gaan we altijd naar die Ikea en dan gaan we daar lekker shoppen, spulletjes voor onze kamer halen en die krijgen we ook. Onze kamers zien er ook altijd heel leuk uit en we krijgen dat gewoon cadeau van Soria's.

- Voor mijn verjaardag zijn we uit eten geweest en daarna gingen we bowlen en dan was het echt heel gezellig en dan echt een heel leuk spel gemaakt. De verjaardagen zelf zijn altijd heel leuk, Marjon bakt lekkere taarten. En die moet ze soms uittesten, nieuwe taarten proberen en dan mogen wij proeven. Dat vinden wij allemaal helemaal niet erg. Maar we worden echt verwend en we krijgen bijna elke dag wel een stuk taart op de bak. En op je verjaardag mag je dan ook zelf kiezen wat we gaan eten. Marjon kan ook heel lekker koken. We gaan met elkaar zingen, iedereen koopt een cadeautje voor je. De Soria's, de jongens zelf, we kiezen allemaal uit. Je verjaardag wordt gerespecteerd en echt gevierd en het is echt gezellig. Dan gaan we s'avonds een film kijken met nootjes, met chips, gewoon lekker gezellig. Echt een leuke verjaardag.
- Wij gaan elke maand naar de kapper en wij hebben een hele goede kapper. En als de zoon ziek is, dan huren ze een ander in. Dus we zien er altijd wel mooi uit. Dus het is onzin dat er kaal geschoren wordt. En als mensen mij niet geloven, kan ik echt een hele mooie foto van mezelf opsturen van wel elke maand. Want ik ben nogal een ijdel duid.
- We houden ook heel erg van sporten. We krijgen elke doordeweekse dag bijna een sportles. En zo niet, dan mogen we zelf sporten. Soms is dat zwaar, maar het is eigenlijk hartstikke leuk. En we leren er heel veel.
- Wat ook gebeurt, is dat we elke maand krijgen we bezoek. En om het halfjaar komen je ouders of voogd of familie op bezoek. En na een tijdje mag je dan ook soms gaan oefenen of proeven. En dan ga je zelf naar Nederland. Dan mag je zelf bij je familie zijn. En iedereen komt eigenlijk altijd terug. En als het echt zo slecht was, zou je niet terugkomen. Maar het is zo mooi dat Tiesa en Marion jouw ouders

willen laten komen. En daarmee ook een soort van stappen willen zetten om het contact weer terug te krijgen met je ouders. En hetzelfde met oefenen, proefperiodes enzovoort. We geleiden je daar heel goed bij.

- Het zijn echt net een vader en moeder. En de zoons en dochter zijn echt als een broer en zus voor je. We zijn een familie en dat is huis de Soria. En ze helpen je met alles en ook met Nederland. En nee, we worden niet geslagen, we worden niet kaalschoren. En we krijgen genoeg te eten.

Het is allemaal best wel een gebeurtenis, omdat de jury allemaal leugens heeft verspreid. En dat eigenlijk de levens verwoest worden van onze gezinsouders die wij als familie beschouwen. Dat is hartstikke erg. Er wordt leugens geweest, hun naam wordt vies gezet. Er wordt onrecht aangedaan. En allemaal door de jury, die er zo voor heeft gezorgd dat de Spaanse inspectie hier kwam. En ervoor heeft gezorgd dat er heel veel kinderen uit huis worden geplaatst naar Nederland, omdat het hier gesloten is.

Wij hopen dat Ties en Mian de vergunningen weer krijgen. Dat Jury eindelijk een keer zijn mond houdt en stopt met dat gelieg en sensatie zoeken. En zijn excuses aanbiedt en alle schade betaalt, recht zet. En dat alles weer goed komt. Iedereen weer terugkomt. En dat iedereen weer geholpen kan worden. En Ties en Mian weer rust kunnen hebben. En dat niemand zijn leven meer wordt vermoest door leugens en onzin en sensatie zoekende sadisten.

Wij willen dit zeggen en uiten, zodat wij ook onze stem laten horen.

groetjes ---,---,----,